

Miért lettem matematikus? – A kérdésre egy mondatban válaszolhatok: Elemista tanítóm azt mondta: ebből a fiúból matematikus lesz, és én ezt komolyan vettem.

A családban kereng egy másik magyarázat is: Ikerpár fele vagyok, és míg anyánk a fivéremet pelenkázta, én addig rúgkapáltam, míg letornásztam magam a pólyaasztalról – egyenesen a fejemre. Egyesek szerint akkor lettem matematikus, de ezt persze nem tanúsíthatom.

Az elsőhöz visszatérve, harmadik elemista voltam, amikor tanítóm megmutatta, hogyan lehet azt *bizonyítani*, hogy a háromszög szögeinek összege 180° . Nem a tény fogott meg. Kívágva a háromszöget (egy speciálisat természetesen), letépve sarkait és összeillesztve én máris elhittem, hogy ez igaz. Az fogott meg, hogy ezt be lehet bizonyítani.

Ötödik osztályos koromban kerültek kezembe a Középiskolai Matematikai Lapok. Eleinte nem sikerült első pillantásra megoldani a feladatokat, amihez a tankönyvbeli példáknál hozzászóltam, és így félretettem a lapot. Már kezdtem elbizonytalanodni, hogy tényleg jó matematikus vagyok-e. A karácsonyi szünetben azután nekiültem újra, és első nap sikerült három feladatot is megoldani. Rájöttem, hogy itt bizony ötleteket kell keresni, és megéreztem ennek az örömét. Ezentúl, ha megérkeztek a Lapok, a többi tárgy meglehetősen háttérbe szorult, még a magyar is.

Matematikai olvasnivaló kevés került a kezembe. Az utolsó 3 év tankönyve egy kötetben volt, azt az 5. osztály utáni nyáron elolvastam. Ezenkívül megvettem Kürschák Józsefnek a Középiskolai Lapokban hirdetett Matematikai versenytételek c. könyvét, amelyik az Eötvös-versenyen kitűzött feladatokat tartalmazta megoldással és kiegészítő jegyzetekkel. Ezt az érettségi utáni nyáron dolgoztam fel, a tréningezés nagyban hozzájárult az Eötvös versenyen elért dicsérethez.

Közben ismételten előfordult, hogy megálmodtam egyes feladatok megoldását, amelyekkel ébren nem sikerült bologolni. Reggel végiggondoltam, és persze azokat a „megoldásokat” álmodtam meg, amikről ébren tudtam, hogy nem jók. Volt azonban egy kivétel, amikor reggel leírtam, amit megálmodtam, és új ötlet volt és jó volt. Akkor ennyivel beértem. Kár, hogy később sajnos már nem emlékeztem, melyik volt ez a feladat.

Egyetemi felvételi kérelmemet Pesten kétszer is elutasították. Második félévben a Szegeden párhuzamosan beadott kérelmem azonban eredményes volt, így ún. keresztféléves lettem. Azt gondoltam, ha ott sikeresen dolgozom, talán sikerül utána átjutni Pestre. Egy félév után azonban már eszembe sem jutott elmenni Szegedről. Az évfolyamnak összesen hatodik tagja lettem, így személyesen tudtak foglalkozni mindegyikünkkel. Sok kellemes élményről beszélhetnék – no meg azért egy rám kiélezett zsidóellenes tüntetésről is. Végül is matematika–fizika szakos tanári diplomát szereztem.

A háború után a szegedi egyetemen kezdtem dolgozni, emellett én indítottam el újra a Középiskolai Matematikai Lapokat, ahogy mondták, társadalmi munkában, ami gyakori csúszásokhoz vezetett. Megjegyzem, az egyetemen is ún. fizetéstelenként dolgoztam, mint akkor a kezdők általában.

Közben Pestre kerültem, de az egyetemre csak némi kerülővel. Viszont aztán, közel 50 évi munka után, nyugdíjba is onnan mentem.

Lassacskán a Középiskolai Matematikai Lapok helyzete is rendeződött. Segítséget kapott, eleinte rendszertelenül, hol innen, hol onnan, végül a kultuskormányzat segítségével révbe jutott, és ha időnként merültek is fel nehézségek, de ma is változatlanul eredményesen segíti az érdeklődő középiskolások fejlődését.

¹ *Miért lettem matematikus – Visszaemlékezések.* Szerkesztette Róka Sándor. Typotex Kiadó (Budapest, 2003).